

Oxycera nigricornis

Mindre strömvapenfluga

Klass: Insecta (egentliga insekter), **Ordning:** Diptera (tvåvingar), **Familj:** Stratiomyidae (vapenflugor), **Släkte:** *Oxycera*, **Art:** *Oxycera nigricornis* - mindre strömvapenfluga Olivier, 1812 **Synonymer:**

Kännetecken

Mindre strömvapenfluga är en 3–4,5 mm lång, svart och gultecknad fluga, som trots sin litenhet kan upptäckas och bestämmas i fält. Hanen har svart huvud, honan gult, mellankroppen har gula sidolinjer, gula sidofläckar framför den likaså gula skutellen, som har två bakåtriktade tornar. Honan har dessutom två gula längslinjer på mellankroppens ryggsida som framtill är sammanbundna med sidolinjerna. Benen är gula. Bakkroppen har gula sammanhängande sidokantsfläckar, som hos hanen är smala förutom på segment 3 och 4 där de är trekantiga. Honans sidokantsfläckar är bredare.

Utbredning och status

Arten är insamlad på ett fåtal lokaler Skåne, Västergötaland och västra Östergötland. Sentida fynd finns från alla tre landskapen. I våra nordiska grannländer är den bara känd från Danmark (fyra distrikt), men däremot inte från Norge eller Finland. I övrigt förekommer arten i Väst- och Centraleuropa där den t.ex. i södra England är en av de vanligaste *Oxycera*-arterna.

Ekologi

Larven utvecklas i kalkkärr, där det förekommer svag vattengenomströmning och stabil vattennivå, samt i utströmningsområden från kalkhaltiga källor. Den håller sig fast på hållar och stenar eller på vattenmossor. Larven har specialiserade mundelar som fungerar som fångstanordning och lever på detritus, alger mm. Laven övervintrar och förpuppas på våren. Flugorna uppehåller sig i vegetationen runt kalkkärren ofta i skydd av träd och är lättast att påträffa under juli men flygtiden kan sträcka sig över hela sommaren.

Hot

Förstörelse av rikkärr genom exploatering, utdikning eller igenväxning.

Åtgärder

Arten bör eftersökas i kalkrikkärr och kalkrika källor i Syd- och Mellansverige för att klarlägga dess aktuella utbredning och status. Att bevara och skydda artens livsmiljö innebär ett skydd för många andra specialiserade kalkberoende arter.

Litteratur

- Brindler, A. 1964. Taxonomic notes on the larvae of British Diptera. 17 The Clitelliinae (Stratiomyidae). *Entomologist* 97: 134–139.
- Lyneborg, L. 1960. Tøvinger II. Danmarks fauna 66: 122.
- Ringdahl, O. 1914. Fyndorter för Diptera. *Ent. tidskr.* 35: 69–77.
- Rozkosny, R. 1973. The Stratiomyioidea (Diptera) of Fennoscandia and Denmark. *Fauna Ent. Scand.* 1: 108–109.
- Rozkosny, R. 1997. Diptera Stratiomyidae, Soldier Flies. I Nilsson, A. (ed.) *Aquatic Insects of North Europe*. Vol 2. Stenstrup.
- Stubbs, A.E. & Drake M. 2001. *British soldierflies and their allies*. British Entomological and Natural History Society. Dorset.

Författare

Hugo Andersson 1993. Rev. Björn Cederberg & Roger Engelmark 2006. © ArtDatabanken, SLU 2006.